

Szóban vagy írásban?

(Melyik számonkérési forma jobb? Miért?)

A számonkérési formák közül egyikre sem mondhatjuk határozottan, hogy melyik a jobb, mindkettőnek megvannak az előnyei és a hátrányai. A kérdés nagyon összetett, ezért a megválaszolása nem egyszerű.

Amennyiben az írásbeli számonkérésről beszélünk, sok előnye jut eszembe, bár én nagyon szeretek beszélgetni, jobban ki tudom fejezni magam, ha valakivel szóban kommunikálok, de nem okoz problémát az írásbeli felelet sem. Vannak diákok, és természetesen felnőttek is, akik nem szeretnek mások előtt beszélni, szoronganak attól, hogy „közönség” előtt megszólaljanak, ezért a stressz hatására teljesítményük is rosszabb lehet, mintha írásban felelnének. Számukra az írásbeli felelet egyértelműen kedvezőbb. A szóbeli számonkérésnél figyelembe kell venni, hogy mindenki a saját ütemében képes oldódni, előfordul, hogy egy olyan diák, aki mások jelenlétében szorong a felelet közben, csak a felelet végére, vagy egyáltalán nem képes erre. Fontos az is, hogy a diák összefüggően, értelmesen tudjon előadni, hiszen hiába tanulja meg valaki az anyagot, ha visszaadni nem tudja azt. Írásban és szóban is fontos, hogy a diák milyen nagy szókinccsel rendelkezik, de egy párbeszédnél – szerintem - ennek sokkal nagyobb a jelentősége.

Írásban több idő van átgondolni a válaszokat, valamint arra is van lehetőség, ha azonnal nem jut eszembe egy kérdésre adható válasz, később visszatérhetek a megválaszolására. Az írásbeli felelettel kapcsolatosan nem szeretem, ha egyszer leírtam és beadtam a válaszaimat tanárainknak, már nincs lehetőség arra, hogy javítsak, viszont a szóbeli feleletnél látom a tanárok reakcióit, következtethetek a válaszok helyességére. Mindig készülök az órákra, de előfordul, hogy valami nem jut eszembe, szóbeli feleletnél a tanár rávezethet a válaszra, amiről egyből beugrik, mit is tudok a tananyagról. Az írásbeli számonkérésnél fontos, hogy milyen az írásom, megvannak a formai és tartalmi követelményei, legyen érthető, lényegre törő, pontos, tömör. Az írásos számonkérés viszont személytelen, hatása nem annyira sokrétű, egyirányú, én leírom, de nem látom a válaszreakciót. Szerintem nagyon fontos a szóbeli kifejezés, többször láttam anyukám munkahelyén, hogy felnőtt emberek nem tudták elmondani, megfogalmazni, hogy mit szeretnének intézni. Tapasztaltam ilyet postán, boltokban, gyógyszerárban is. Számomra furcsa volt látni, hogy mennyire nehezen fejezték ki magukat az emberek, pedig felnőttek. Úgy gondolom, a beszélgetést is gyakorolni kell. Lényegesnek tartom, hogy itthon, családi körben mennyit beszélgetünk egymással. Mi mindig sokat beszélgetünk, mesélünk egymásnak, a szüleim, nagyszüleim sokat meséltek nekünk, és

mindig meghallgattak bennünket, a véleményünket, talán ezért szeretem jobban a szóbeli feleletet.

Eldönteni nem tudom, hogy a szóbeli, vagy írásbeli felelet jobb-e, nekem egyikkel sincs problémám, minden szorgalom és gyakorlás kérdése, én úgy érzem, mindkét formánál megállom a helyem.

Kismányoky-Wallandt Gertrúd, 6.b

Zalaegerszegi Liszt Ferenc Általános Iskola